Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26511
Copyright: Admont, Benediktinerstift

beat⁹ epyphani⁹ a ierosolima in iopen. duo homi
nes cõsilio acto uolebant illudere sco. Et ex qb⁹ unus
iacens simulabat se ẽẽ mortuũ. Alt̃ uero impor
tune petebat uestẽ a sco. ut eũ ualeret t̃dere se
pulture. At ille stans sup eũ orationẽ fec. sic de
functo cuenit. Et expolians se dyploidẽ suã iac
tauit sup eũ. 7 cep abire. Tunc cep collega ei⁹ gau
dens uocare sociũ dicẽs. Surge eam⁹. qa qd peti
uim⁹ accepim⁹. Hic si ẽẽt ppha ut dicit̃ sciret
illusionẽ q̃ fecim⁹. Cũq; bis terq; eũ uocaret et
ñ audiret. cep pcutere latã ei⁹ ut surgeret. S;
ñ erat uox neq; sensus. Cũ aũ cognouisset qa
ueracit̃ ẽẽt mortuus. cep currere 7 clamare
p⁹ beatũ epyphaniũ. Ipse uero modicũ substitit.
Ille aũ ad pedes cadens cep rogare ut ueniret
7 mortuũ suscitaret. Cui dix beat⁹ epyphani⁹.
Vade fili sepeli eũ. qr ante quã ego uenirem
fuit mortuus ille. Vir qdã cypri⁹ faus
tinus nomine. ñ qescebat dethere ac ma
ledicere epyphaniũ scm. Hic qdã die in
trans sub fabricã eccle aduidendũ. Scdm
csuetudinẽ cep dethere sco. Mox uni excla
botantib⁹ cadens ab alto. ueñ sup cap faus
tini. Q uero cecidit nichil les⁹ ẽ. Faustin⁹